

Sygn. akt I C 844/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia S.R. Tomasz Kalsztein

Protokolant: Dorota Novottny

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. przeciwko K. G.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

1. uznaje umowę darowizny zawartą w dniu 29 listopada 2010 roku na mocy której Z. G. darował swojemu synowi K. G. kwotę pieniężną w wysokości 4.028 zł (cztery tysiące dwadzieścia osiem złotych). w stosunku do powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.,
2. zasądza od pozwanego K. G. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 1.419,00 zł (jeden tysiąc czterysta dziewiętnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt I C 844/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 listopada 2015 r. powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. wniósł o uznanie za bezskuteczną w stosunku do powódki umowy darowizny z dnia 289 listopada 2010 r. mocą której Z. G. darował swojemu synowi K. G. kwotę pieniężną w wysokości 4.028 zł. oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwotę 17 zł tytułem poniesionej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powódka jest wierzycielem Z. G., co wynika z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczy wydanego przez Sąd Rejonowy w Poznaniu dnia 2 października 2002 r. w sprawie o sygn. akt XVIII Nc 3193/02. Pomimo prowadzenia postępowania egzekucyjnego powód nie uzyskał zaspokojenia w żadnym stopniu. Tymczasem Z. G. z pokrzywdzeniem wierzyciela darował swojemu synowi kwotę 4.028 zł.

/pozew k. 3 – 4/

Odpis pozwu został doręczony pozwanemu dnia 19 grudnia 2015 r.

/potwierdzenie odbioru k. 26/

W odpowiedzi na pozew z dnia 14 stycznia 2016 r. pozwany K. G., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pisma pełnomocnik pozwanego wskazał, iż powództwo nie zasługuje na uwzględnienie z uwagi na brak przesłanej

uzasadniających uznanie umowy darowizny z dnia 29 grudnia 2010 r. za bezskuteczną w stosunku do powódki, albowiem pozwanego ze Z. G. nie łączą bliskie relacje rodzące domniemanie.

/odpowiedź na pozew z dn. 14.01.2016 r. k. 28 – 32/

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2016 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, Wydział I Cywilny oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych.

/postanowienie z dn. 10.02.2016 r. k. 61/

W piśmie procesowym z dnia 27 września 2016 r. złożonym na rozprawie w dn. 28 września 2016 r. pełnomocnik pozwanego wskazał, iż pozwany uznaje powództwo oraz wnosi o rozłożenie należnego powodowi świadczenia na 5 rat, płatnych w następujący sposób:

- cztery pierwsze raty po 1000 zł miesięcznie do ostatniego dnia każdego miesiąca począwszy od 31 października 2016 r.,
- piąta rata stanowiąca końcówkę należności głównej wraz z należnymi odsetkami jako rata ostatnia płatna do dnia 28 lutego 2017 r.,

oraz o zwolnienie pozwanego z ponoszenia kosztów sądowych w sprawie. W uzasadnieniu pisma pełnomocnik pozwanego oświadczył, iż pozwany z uwagi na brak stałego źródła utrzymania swojego i małżonki oraz posiadanie dwojga dzieci znajduje się w trudnej sytuacji finansowej.

/pismo procesowe z dn. 27.09.2016 r. k. 99 – 100 v. złożone na rozprawie w dn. 28.09.2016 r. – protokół rozprawy z dn. 28.09.2016 r. k. 110 – 111/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 2 października 2002 r. Sąd Rejonowy w Poznaniu, XVIII Grodzki nakazuje pozwanym Z. G. i J. K., aby zapłacili solidarnie powodowi kwotę 3.469,36 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 3.179,51 zł od dnia 8 kwietnia 1999 r. do dnia zapłaty odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 289,85 zł od dnia 20 grudnia 2001 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 584,40 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 515 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, a terminie dwóch tygodni od doręczenia niniejszego nakazu albo wnieśli w tymże terminie do tutejszego Sądu sprzeciw. Postanowieniem z dnia 15 listopada 2007 r. Sąd Rejonowy w Poznaniu, Wydział XVII Cywilny nadał klauzulę wykonalności ww. tytułowi egzekucyjnemu na rzecz (...) sp. z o.o. w S. jako następcy prawnemu dotychczasowego wierzyciela przeciwko dłużnikowi Z. G..

/nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dn. 2.10.2002 r. wraz z klauzulą wykonalności k. 12 i v., postanowienie z dn. 15.11.2007 r. k. 13/

Pozwany K. G. wiedział o toczących się przeciwko jego ojcu postępowaniach egzekucyjnych co najmniej od 2008 r.

/protokół z dn. 4.08.2008 r. w sprawie o sygn. akt Km 490/08 k. 65 i v., protokół rozprawy z dn. 4.02.2009 r. k. 66 – 67/

Egzekucja prowadzona przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. Z. z wniosku (...) sp. z o.o. w S. przeciwko Z. G. pod sygn. akt Km 490/08 była bezskuteczna, zaś postępowanie z tego powodu umorzone postanowieniem z dnia 9 maja 2008 r.

/postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. Z. z dn. 9.05.2008 r. k. 69/

Egzekucja prowadzona przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. Z. z wniosku (...) sp. z o.o. w S. przeciwko Z. G. w sprawie o sygn. akt Km 490/08 była bezskuteczna, zaś postępowanie z tego powodu umorzone postanowieniem z dnia 3 października 2008 r.

/postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. Z. z dn. 3.10.2008 r. k. 71/

Egzekucja prowadzona przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. D. z wniosku (...) sp. z o.o. w S. przeciwko Z. G. pod sygn. akt Km 126/08 była bezskuteczna, zaś postępowanie z tego powodu umorzone postanowieniem z dnia 18 czerwca 2009 r.

/postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. D. z dn. 18.06.2009 r. k. 70/

Egzekucja prowadzona przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. D. z wniosku (...) sp. z o.o. w S. przeciwko Z. G. pod sygn. akt Km 795/11 była bezskuteczna, zaś postępowanie z tego powodu umorzone postanowieniem z dnia 31 grudnia 2012 r.

/postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. D. z dn. 31.12.2012 r. k. 72 i v./

Egzekucja prowadzona przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku K. B. z wniosku (...) sp. z o.o. w S. przeciwko Z. G. pod sygn. Km 127/13 była bezskuteczna, zaś postępowanie z tego powodu umorzone postanowieniem z dnia 29 grudnia 2014 r.

/postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku K. B. z dn. 29.12.2014 r. k. 15/

W dniu 29 listopada 2010 r. Z. G. darował na rzecz swego syna K. G. kwotę 4.028 zł.

/zawiadomienie o dokonanych czynnościach k. 68 i v./

W dniu 20 października 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 4.028 zł w terminie 5 dni od otrzymania korespondencji w związku z zawartą przez pozwanego ze Z. G. umową darowizny z dnia 29 listopada 2010 r.

/wezwanie do zapłaty z dn. 20.01.2014 r. k. 17, potwierdzenie nadania k. 18 i v./

Pozwany zamieszkuje wraz z żoną i dwojgiem dzieci w zasobach Towarzystwa Budownictwa (...) w Z.. Jest właścicielem mieszkania przy ul. (...) w Ł. o wartości około 180.000 zł w którym zamieszkuje jego matka i brat, współwłaścicielem samochodu marki B. (...) o wartości około 11.000 zł. Nadto powód jest zatrudniony na umowę o pracę na czas określony z wynagrodzeniem w kwocie 1.950 zł netto miesięcznie, zaś jego żona otrzymuje zasiłek macierzyński w kwocie 1.750 zł netto miesięcznie.

/oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania k. 101 – 105/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił opierając się o bezsporny między stronami materiał dowodowy przedstawiony w toku postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W niniejszym postępowaniu powódka dochodziła uznania za bezskuteczną względem niej umowy darowizny dokonanej przez Z. G. na rzecz syna K. G. w kwocie 4.028 zł. Pozwany ostatecznie uznał powództwo.

Art. 527 § 1 k.c. przewiduje, że gdy wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć. § 2 komentowanego przepisu przewiduje, że czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. Czynność prawna dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli wskutek której korzyść majątkową uzyskała osoba będąca w bliskim z dłużnikiem stosunku objęta jest domniemaniem, iż osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (art. 527 § 3 k.c.). Art. 528 k.c. stanowi zaś, że jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

W niniejszym postępowaniu okoliczności sprawy nie były sporne między stronami, albowiem pozwany uznał powództwo w całości. Art. 213 § 2 k.p.c. przewiduje, że Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia, że uznanie powództwa nie spełniało wymagań określonych w treści komentowanego przepisu. Z uwagi na powyższe Sąd uwzględnił żądanie powoda w całości uznając czynność prawną w postaci darowizny dokonanej przez Z. G. na rzecz jego syna K. G. z dnia 29 listopada 2010 r. w kwocie 4.028 zł za bezskuteczną względem powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w S..

Na marginesie jedynie zauważyć należy, iż nie zasługiwał na uwzględnienie wniosek pełnomocnika pozwanego o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty, albowiem niniejsze roszczenie nie było roszczeniem pieniężnym, a powództwem o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną. Art. 320 k.p.c. nie znajduje zatem uzasadnienia.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął w oparciu o treść art. 98 § 1 k.p.c., tj. stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu uznając pozwanego K. G. za przegrywającego postępowanie w całości. Z uwagi na wynik postępowania pozwany winien zwrócić powódce koszty postępowania poniesione przez nią do celowego dochodzenia roszczeń. Za takie koszty Sąd uznał kwotę 202 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił w oparciu o Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 z dnia 2015.11.05).

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. i nie obciążania pozwanego kosztami procesu. Tymczasem pozwany posiada stałe źródło utrzymania z którego osiąga zarobki w kwocie 1.950 zł netto miesięcznie. Również jego żona otrzymuje dochód w postaci zasiłku macierzyńskiego w kwocie 1.750 zł. Nadto pozwany jest także właścicielem nieruchomości oraz współwłaścicielem samochodu. Pozwany jest zatem dorosłym mężczyzną posiadającym stałe źródła dochodu. Nie istnieją żadne czynniki powodujące konieczność ponoszenia przez pozwanego dodatkowych dużych kosztów niemożliwych przez niego do pokrycia i niezależnych od jego woli jak np. poważna choroba jego bądź dzieci. Również charakter sprawy nie przemawiał za odstąpieniem od stosowania art. 98 § 1 i 3 k.p.c., albowiem nie był on ocenny, a w konsekwencji uznania powództwa nie był on również sporny między stronami. Przedmiotowa sprawa była typową sprawą obejmującą akcję pauliańską przy czym pozwany był nie tylko osobą bliską dłużnikowi, ale również wiedział o złym stanie majątkowym ojca i toczących się przeciw niemu postępowaniach egzekucyjnych. Stan właścicielski i finansowy pozwanego prowadzi do wniosku, iż nie istnieje w niniejszej sprawie szczególnie przypadek uzasadniający odstąpienie od ogólnych reguł rządzących kosztami procesu i nieobciążenie pozwanego kosztami w tym zakresie.